

УНИВЕРЗИТЕТ УМЕТНОСТИ У БЕОГРАДУ

Бр. 8/49

10-12-2018 20 __ год.

На основу члана 110. став 4. Статута Универзитета уметности у Београду бр. 8/11 од 09.03.2018. године и Предлога Сената бр. 7/525 од 29.11.2018. године,

Савет Универзитета уметности у Београду, на 46. седници одржаној 05.11.2018. године, једногласно донео је

О Д Л У К У

ДОДЕЉУЈЕ СЕ почасни докторат Еугену Инђићу, истакнутом пијанисти и педагогу.

Предлог одлуке Сената бр. 7/525 од 29.11.2018. године чини саставни део ове одлуке.

Ова одлука ступа на снагу даном доношења.

Одлуку објавити на интернет страници Универзитета уметности.

Одлуку доставити: факултетима Универзитета уметности и архиви Универзитета уметности.

Председник Савета

мр Оливера Стојадиновић, ред. проф.

87

УНИВЕРЗИТЕТ УМЕТНОСТИ У БЕОГРАДУ

Бр. 7/525
30-11-2018 20 год.

На основу члана 44. тачка 26. Статута Универзитета уметности у Београду број 8/11 од 09.03.2018. године и Предлога одлуке бр. 01-2650/18 од 14.11.2018. године Факултета музичке уметности,

Сенат Универзитета уметности, на 129. седници одржаној 29.11.2018. године, једногласно утврдио је

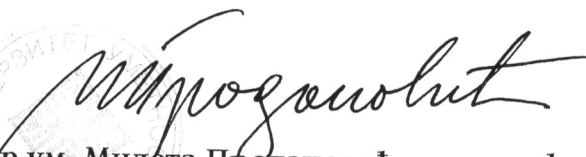
ПРЕДЛОГ ОДЛУКЕ

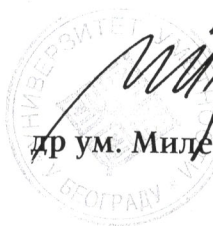
ДОДЕЉУЈЕ СЕ почасни докторат Еугену Инђићу, истакнутом пијанисти и педагогу.

Предлог одлуке бр. 01-2650/18 од 14.11.2018. године Факултета музичке уметности са образложењем чини саставни део ове одлуке.

Предлог доставити: Савету и архиви Универзитета уметности.

Ректор

др ум. Милета Предановић, ред. проф.

Бр. 01-2650/18

14. 11. 2018. год.

БЕОГРАД

На основу члана 65. Закона о високом образовању („Службени гласник Републике Србије», бр. 88/17, 27/18 - др. закон, 73/18), члана 110. Статута Универзитета уметности у Београду и члана 39. Статута Факултета музичке уметности, предлога и образложења Катедре за клавир бр. 01-2134/18 од 2. октобра 2018. године, Изборно веће Факултета на седници одржаној 14. новембра 2018. године **утврдило је предлог**

ОДЛУКЕ

ДА СЕ ЕУГЕНУ ИНЋИЋУ, истакнутом пијанисти и педагогу додели почасни докторат Универзитета уметности у Београду.

Предлог одлуке доставља се Сенату Универзитета уметности у Београду.

Образложење

Катедра за клавир доставила је допис бр. 01-2134/18 од 2. октобра 2018. године којим је предложила да се Еугену Инђићу истакнутом пијанисти и педагогу додели почасни докторат Универзитета уметности у Београду.

Изборно веће Факултета тајним гласањем изјашњавало се о предлогу.

Од укупно 196 чланова Већа Факултета који имају право да одлучују, потребан кворум за одлучивање је 99, а потребна већина за доношење одлуке је 99, гласало је укупно 140 чланова:

- 126 чланова гласало је „за”,
- 12 чланова било „против” и
- 2 гласачка листића су била неважећа.

д е к а н

ФАКУЛТЕТА МУЗИЧКЕ УМЕТНОСТИ

Несторовска Љиљана
мр Љиљана Несторовска, редовни професор

Еуген Инђић, светски пијаниста највишег реномеа, уметник изузетног господства и префињености, „песник“ и „чаробњак клавира и музике“, француско-амерички је уметник, а заправо пореклом и рођењем Београђанин (рођен је у Београду, 11.марта 1947.године). Наша средина имала је част да овог великог уметника, једног од највећих живих интерпретатора романтичарске музике по речима светских критичара, угости у свега четири наврата – 1976, 1984 и 2018.године у Београду и 2003.године у Новом Саду, али је била међу првима која је његово име уврстила у Југословенску музичку енциклопедију још 1974.године с правом још тада предвиђајући његову блиставу музичку каријеру.

Права уметничка харизма Еугена Инђића оставља дубоке и неизбрисиве трагове у свим срединама у којима је свирао и на свим пољима своје пијанистичке уметности у којима се исказивао. Искреност и једноставност са којима успоставља духовни контакт са људима сврстава га у ред највећих хуманиста. Време није утицало да се његов уметнички ентузијазам умањи. Напротив! Унутрашња емотивна снага постала је непресушни извор трагања за лепим и узвишеним на пољу пијанистичке уметности и музике уопште. Нескривена радост откривања новог и потреба да ту радост шири око себе извајала је од Еугена Инђића неприкосновено великог и недостижног уметника. Нашој уметничкој средини чиниће немерљиву част да се Еуген Инђић доделом титуле Почасног доктора уметности Универзитета уметности у Београду врати својим коренима и светлостима које су му са ових простора обасјале животни и уметнички пут ка звездама!

Податке о месту рођења и о свом пореклу -мајка, пореклом Русиња, била је пијанисткиња која је учила клавир у Београду, а отац, генерал војске Краља Петра Другог Карађорђевића - Еуген Инђић је истицао у својим биографијама на свим језицима света у градовима где је наступао.

Као четворогодишњак емигрирао је са мајком у Сједињене америчке државе. За музику се заинтересовао када му је било осам година након гледања филма о животу Фредерика Шопена. Шопенова дела „Фантазија - емпромпти“ и „Велика Полонеза опус 53“ које је тада први пут чуо, родила су у њему жарку жељу да научи да их свира. Први професори били су му Љубов Стефани, пијанисткиња из Грузије, и Бењамин Калман, некадашњи студент Емила фон Зауера у Берлину.

Већ са девет година Еуген Инђић је први пут наступио са Симфонијским оркестром из Спрингфилда где је живео, изводећи Моцартов Клавирски концерт у де молу (KV 466).

Две године касније госпођа Стефани представила га је чувеном руском пијанисти Александру Боровском који је клавир студирао на Конзерваторијуму у Санкт Петербургу у класи легендарне Ане Јесипове заједно са Сергејем Прокофјевим. Еуген Инђић је током наредних пет година (1959 – 1964) интензивно сарађивао са Боровским у Бостону, а упоредо је похађао престижну Филипс академију (PhilipsAcademy) у Андоверу.

Као изузетно даровит дечак Еуген Инђић је са једанаест година на НБС (NBC) телевизији свирао Листову Кампанелу и Мађарску рапсодију бр.13, а са дванаест, снимиио своју прву плочу за дискографску кућу РЦА (RCA) изводећи Бетовенове Дијабели

варијације на личном клавиру Сергеја Рахмањинова. Са тринаест година извео је Листов Први клавирски концерт, а годину дана касније, Брамсов Клавирски концерт бр.2 са Вашингтонским националним симфонијским оркестром.

У периоду између 1961.и 1971.године Еуген Инђић је на позив диригента Артура Фидлера (Arthur Fiedler) сваке сезоне често наступао као солиста са Бостонским попс оркестром.

Прву турнеју од 13 концерата приредио је 1963.године у Данској заједно са својим професором, Александром Боровским. Речи тадашње критике биле су камен-темељац његове светске каријере:

„Инђић свира Шопена као Пољак, Дебисија као Француз, а Прокофјева као руски великан.“

У години када је завршио Филипс академију, на позив чувеног диригента, Ериха Лајнсдорфа (Erich Leinsdorf), извео је Брамсов други клавирски концерт са Бостонским симфонијским оркестром као најмлађи солиста који је икада наступио са овим оркестром.

Као носилац стипендије „Леонард Бернштајн“, Еуген Инђић је 1969.године са дистинкцијом *summa laude* завршио студије музикологије и композиције у класама професора Лоренса Бермана (Laurence Berman) и Леона Киршнера (Leon Kirchner) на Универзитету Харвард. Истовремено је приватно радио са професорима клавира на Џулијард академији Мјечиславом Минцом (Mieczyslaw Munz) и Ли Томпсоном (Lee Thompson), учеником Розине Левин.

Међу најзначајнијим личностима које су обележиле Инђићев период уметничког и пијанистичког сазревања поред Александра Боровског, били су Артур Рубинштајн кога је упознао 1968.године и који му је до краја свог живота остао ментор и велики пријатељ, Леонард Бернштајн, Емил Гиљелс и Нађа Буланже. Рубинштајнове речи да је Еуген Инђић *„уметник светског ранга, ретке музикалности и уметничке перфекције“*, као и мишљења Леонарда Бернштајна који га је оценио као *„изванредног пијанисту и музичара“*, и Емила Гиљелса, коме је често свирао тих година, а који је говорио да је Еуген Инђић *„јединствен и инспиративан уметник“*, биле су потврда да су снови детињства пронашли свој прави пут ка блиставој светској каријери пијанисте.

Иако је често наступао Еуген Инђић је започео освајање светских подијума наградама на престижним међународним такмичењима: Шопеновом такмичењу у Варшави (1970), Међународним пијанистичким такмичењима у Лидсу (1972) и такмичењу „Артур Рубинштајн“ у Израелу (1974). Трагички дух довео га је у Француску на наставак студија композиције у класи чувене Нађе Буланже. Од тих година живи у Паризу.

Еуген Инђић је приредио неколико хиљада концерата наступајући са највећим оркестрима у Сједињеним америчким државама, Европи, Јужној Америци и у Азији и сарађујући са диригентима као што су Леонард Бернштајн, Јиржи Белохлавак, Робер Казадси, Владимир Федосејев, Валериј Гергијев, Ежен Јохум, Јан Кубелик, Ерих

Лајнсдорф, Михаел Гилен, Еуген Јохум, Курт Зандерлинг, Ђузепе Синополи, Ђерђ Шолти, Ловро фон Матачич, Едо де Варт, Антони Вит, Дејвид Зинман и много други.

Редовно приређује концерте у најпознатијим салама света међу којима су Карнеги хол, Ејвери Фишер хол, сала Краљице Елизабете у Лондону, Концертгебау у Амстердаму, Музикферајн у Бечу, салама Плејел, Гаво и другим познатим салама у Паризу, великој сали Чајковског у Москви, Миланској Скали итд.

Учествовао је по позиву у телевизијској копродукцији Француске, Пољске и Јапана у извођењу комплетних дела Фредерика Шопена.

Његове многобројне снимке дела Шопена, Шумана, Дебисија, Бетовена и Стравинског објавиле су дискографске куће РЦА, Виктор, Клавес, Сони, Пољске награђа /Муза, Калиопе, Дукс и многе друге, а јавна извођења Клавирског концерта у бе молу Чајковског и Варијација на Паганинијеву тему за клавир и оркестар Сергеја Рахмањина уз сарадњу диригената Ароновича и Синополија, објавила је дискографска кућа Арте Нова Класике.

2010. године именован је за „резиденцијалног уметника“ Прашког симфонијског оркестра.

Еуген Инђић је пасионирани педагог који већ деценијама са великим ентузијазмом преноси младим генерацијама своје уметничко надахнуће и пијанистичко умеће. Неколико стотина пијаниста млађих генерација своје професионалне кораке започело је наводећи у својим биографијама као битну референцу име Еугена Инђића под чијим менторством су били у чувеној Школи Канторум у Паризу, на Интернационалном универзитету у Валенсији, у Пијанистичкој школи Четам у Манчестеру, на многобројним мајсторским курсевима широм света од Харварда, Јејла, Тексаса, Данске, Пољске, Чешке, Словачке, Шпаније, Италије до Тајвана и Јапана.

Радо се одазивао хуманитарним акцијама свирајући или учећи младе. Једна од таквих акција била је и у Новом Саду 2004. године у организацији Удружења клавирских педагога Војводине када су се прикупљале донације за набавку новог концертног клавира, а у којој је Еуген Инђић учествовао са својим шестодневним мајсторским курсом.

Еуген Инђић често је био члан и председник жирија престижних међународних пијанистичких такмичења почевши од Шопеновог такмичења у Варшави, Листовог такмичења у Вроцлаву, Рубинштајновог у Тел Авиву, такмичења „Виана да Мота“ у Лисабону, Скрјабина у Москви, фестивала „Прашко пролеће“, такмичења „Светислав Станчић“ у Загребу итд.

Светска критика није штедела речи хвале за интерпретације Еугена Инђића:

„блиставо, грандиозно свирање у великој романтичарској традицији, искрено и одмерено, спонтано, достојанствено, господствено, бриљантно и бравурозно, суптилно, елегантно, пуно топлине, светлости и страсти, прави Шопенов стил лепоте и ширине, изузетна унутрашња снага, чудесан пијаниста, запањујућа бриљантност, импресиван соноритет“, само су неки од израза усхићења његовим интерпретацијама.

„Генијалност овог пијанисте тешко је објаснити – он се може само слушати и дивити му се“.

Речи чувеног филозофа и естетичара, Владимира Јанкелевича можда најбоље осликавају утиске које Еуген Инђић оставља у духовној сфери своје публике:

„Не знам чему највише да се дивим код Еугена Инђића: врхунском владању инструментом, префињеној суптилности звука, пажљивој и јасној интерпретацији у сваком погледу... Сам концерт постаје уметничко дело. Не може се замислити комплетнија музикалност и задивљујућа перфекција уткана у једноставност која погађа свакога.“